

Başlarken,

Savaşın insanlık tarihi kadar eski olduğu yaygın kabul edilen bir görüştür. Bazı bilim adamlarına göre savaş siyasi ve sosyal örgütlenmemizi etkilediği gibi insanın biyolojik evriminde bile etkisi olmuştur. Çünkü savaş kanlı bir rekabettir ama kesinlikle basit değildir. Tam tersine oldukça karmaşık bir sosyal süreçtir. İnsanlar, toplumlar ve devletler rakiplerine üstün gelebilmek için bir taraftan güçlerini sayısal olarak artırmaya çalışırken diğer taraftan daha üstün askeri teknoloji, strateji, taktik ve teknikler geliştirmişlerdir. İşi karmaşıklaştıran rakibin pasif bir şekilde beklememesi onun da kendi potansiyelini harekete geçirip nicelik ve nitelik açısından elinden gelenin en iyisini yapmasıdır. Sonuç, Clausewitz'in tabiriyle karşılıklı aşırılık ve savaşın bir taraf pes edinceye kadar şiddetlenmesi ve büyümesidir.

Doğal olarak ilk yazılı metinlerin önemli bir kısmı da toplum ve insan hayatının bu kanlı parçasını, savaşları odak almıştır. Bunlar sıkıcı masraf listelerinden hükümdar ve aristokratları övme amaçlı yazılan ilk tarih kitaplarına kadar uzan yelpazededir. Öte yandan sözlü geleneğe de savaş damgasını vurmuştur. Savaş gazilerinin anlatımları, onlar adına türetilen kahramanlık şiir ve şarkıları dönüşerek edebiyat ve müziğin birer kurucu ögesi haline gelmiştir. Savaş ve askeri tarihin askerlerin tekeliinden çıkıp akademik disiplinlerin bir parçası olması ise ancak 19'uncu yüzyılın ikinci yarısında mümkün olabilmıştır. Uluslararası ilişkiler disiplini savaşa son vermek ve devletlerarası sorunların barışçı çözüm yollarını bulmak için 1'inci Dünya Savaşı'nın bitiminde 1919'da kurulmuştur. Başlangıçta uluslararası güvenlik odaklı olan uluslararası ilişkiler zamanla genişleyip bünyesine başka alt disiplinleri alınca, 1960'lardan itibaren sadece savaşı inceleyen ve bunu sağlam bir askeri tarih altyapısına dayanarak yapan yeni bir alt disiplin savaş çalışmaları yavaş yavaş ortaya çıkmıştır. Savaş çalışmaları ve askeri tarih günümüzde farklı akademik disiplinlerden bilim insanlarının üzerinde incelemeler yapıp eserler verdiği canlı ve önemli alt disiplinlerdir.

Savaş ve askeri tarihin bu kadar köklü bir geçmişi olması ve önemine rağmen Türkiye'de ne yazık ki üniversitelerde yer bulamamıştır. Lisans ve lisansüstü programlarda savaş ve askeri tarihle bağlantılı dersler yeni yeni kendini göstermeye başlamıştır. Yüksek Öğretim Kurumu Üniversitelerarası Kurul'un doçentlik alanları listesinde yer almamaktadır. Yeni kurulan Milli Savunma Üniversitesi bünyesinde savaş çalışmaları ve askeri tarih lisansüstü eğitiminin verilmeye başlanması ve Harp Okullarındaki lisans ders müfredat ve kitaplarının akademik seviyesinin yükseltilmesi önemli kazanımlar olsa da sürece üniversitelerin yeterince katılmaması önemli bir eksikliklerdir. Oysa Türk toplumu ve aydınları savaş ve askeri tarihe büyük ilgi duymakta ve önem vermektedir. Savaş ve askeri tarih konulu kitaplar büyük talep görmektedir. Ne yazık ki Türk

akademisyenleri bu talebi karşılayamamakta okuyucular tercüme veya popüler tarih kitaplarına mahkûm kalmaktadır.

Benzeri şekilde askeri kurumlar bünyesinde çıkarılanlar hariç ülkemizde savaş ve askeri tarih konulu akademik bir dergi bulunmamaktadır. Bir grup arkadaşla uzun süredir böyle bir derginin ihtiyaç olduğunu konuşuyorduk. Farklı kurum ve üniversitelerde şansımızı denedik ama sonuç alamadık. Sonuçta iş bize düştü ve dergiyi kendimiz çıkarma kararı aldık. Doğal olarak dergiyi yaşatacak olan yazar ve okur talebidir. Umarım adında “Türk” kelimesi bulunan bu dergi uzun ömürlü olur ve Türk akademik dünyasında var olan boşluğun hiç değilse bir kısmını doldurur.

Her zamanki gibi gayret bizden...